

عنوان مقاله:

رویکرد پایداری در طراحی اشیای کهن ایران (نمونه پژوهش : ظروف خانگی قرون اولیه اسلامی تا پنجم هجری)

محل انتشار:

دوفصلنامه معماری و شهرسازی ایران، دوره 4، شماره 1 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

پردیس بهمنی - علم و صنعت ایران

خلاصه مقاله:

در طراحی محصولات، عوامل تاثیر گذار زیادی وجود دارند و محصولات مختلف مراحل طراحی خاصی را نیاز دارند، که در درجه اول، این مراحل نیازمند آگاهی از فرهنگ و خواسته های جامعه هدف می باشد. در این میان حجم گسترده محصولات تولیدی و تنوع در بازار باعث شده است که استفاده گر در گستره بزرگی از انتخاب قرار گیرد و مسلما انتخاب او بر گرفته از تطابق باورها و هنجارهای او با محصولات مختلف در محیط زندگی خواهد بود. اشیای و لوازمی که مردم در زندگی روزمره استفاده می نمایند اهمیت خاصی در تحقیق در زندگی و فرهنگ ایشان دارا می باشد و یکی از اصول طراحی پایدار توجه به عوامل اجتماعی و محیطی در طراحی محصولات می باشد. در این مقاله تلاش شده است ضمن معرفی سبک طراحی ظروف خانگی قرون اولیه اسلامی ایران به اصول و مبانی طراحی پایدار رعایت شده در ساختمان و شکل گیری اشیای کهن ایران پرداخته شود. به عبارت دیگر، هدف اصلی در این مقاله، معرفی رویکردهای طراحی پایدار استفاده شده در ساختار طراحی این ظروف می باشد. این موضوع در دو بخش ساختار زیبایی شناسی و عناصر مفهوم دار ارایه می گردد. جهت تجزیه و تحلیل از آنالیز گشتالت در عناصر ماکرو و میکرو استفاده می شود. روش تحقیق در این مقاله به صورت تاریخی - تطبیقی و تحلیل محتواست. بدین گونه که ابتدا تعری فهای مرتبط در مورد طراحی، خلق و ابداع، طراحی پایدار بیان می شود، سپس، با معرفی ظروف خانگی قرون اولیه هجری ایران در جداولی با استفاده از آنالیز گشتالت، سبک طراحی این ظروف معرفی شده و در نهایت اصول طراحی پایدار استفاده شده در طراحی ظروف بررسی می گردد.

کلمات کلیدی:

سبک طراحی، طراحی پایدار، ظروف خانگی کهن ایران، قرون اولیه اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1795235>

